

РЕШЕНИЕ

№ 1682

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 27.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5101** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от Т. В. Т. чрез адвокат А. Ч. срещу Решение № 1040-21-271/28.04.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012-21-377/06.11.2023 г. от Т. В. Т. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01284130 от 20.01.2023 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, като неоснователна. С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт в хипотезата на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Излагат се съображения, че в обжалваното решение директорът на ТП на НОИ-С. не е обсъдил изложените от нея оплаквания за ограничаване на правото и на защита и затова, че е лишена от участие в административното производство. Счита, че процесното разпореждане е издадено от некомпетентен орган, а в следствие на това е нарушена и териториалната компетентност на горестоящия орган имащ право за издаде съответното решение. Излага се още, че от разпореждането не става ясно спрямо кого се е водело производството и за какво е водено то. Претендира се отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него разпореждане, както и присъждане на разноски.

В съдебното заседание жалбоподателката не се явява, представлява се от адв. Ч., който поддържа жалбата, претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. – град чрез процесуалния си представител

оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на исканото адвокатско такова. Допълнително представя писмени бележки.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

По данни от административната преписка, в ТП на НОИ С. - град за Т. В. Т. са представени от „Амолфи Интер“ ЕООД удостоверения приложение № 9 (към чл. 8. ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване - НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове за периода от 23.04.2020г. до 21.06.2020г. вкл. и от 21.07.2020г. до 19.08.2020г. вкл. и на основание подадените от дружеството данни са изплатени парични обезщетения за 55 работни дни в общ размер от 2 364.39 лв.

От „Тренд 07“ ЕООД за жалбоподателката в ТП на НОИ С. - град са представени удостоверения приложения № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове за периода от 15.04.2021г. до 14.05.2021г. вкл., от 26.05.2021г. до 24.06.2021г. вкл., от 14.10.2021г. до 29.10.2021г. вкл., от 18.01.2022г. до 18.02.2022г. вкл., от 01.03.2022г. до 01.04.2022г. и от 08.08.2022г. до 06.09.2022г. вкл., като на лицето са изплатени парични обезщетения за 102 работни дни в размер на 8 154.25 лв.

Във връзка с осъществен последващ контрол на изплатени парични обезщетения от ДОО и спазване на осигурителното законодателство, са извършени проверки по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ-С. град на „Амолфи Интер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. За периода от м. 01.2020г. до м. 09.2020г. вкл., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01162752/12.07.2022г. и на „Касио ресурс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за периода от м. 09.2020г. до м. 07.2021г. вкл., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01184095/22.08.2022г.

Относно дружеството „Амолфи Интер“ ЕООД е установено, че същото е регистрирано на 21.11.2019г. с размер на капитала 5,00 лв., с управител и едноличен собственик Г. С. Ф. и седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]. Дружеството няма обявени годишни финансови отчети в Търговския регистър. От предоставена информация и данни от ТД на НАП С. - град с писмо вх. № 1042-21-16#67/06.07.2021г. се установява, че дружеството няма регистрирано фискално устройство; от страна на дружеството няма подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2020г.; установени са данъчно-осигурителни задължения в големи размери, както и че данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП на управителя на дружеството.

От контролните органи на ТП на НОИ - С. град са изпратени задължителни предписания за представяне на изискуемите документи за извършване на проверката до седалището на дружеството.

На дружеството е извършена проверка от контролните органи на ТД на НАП-С., приключила с протокол № П-22221022004746-073-001/28.06.2022г. В хода на проверката по безспорен начин е установено, че дружеството не е осъществявало търговска/стопанска дейност. Не са установени данни за реално осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството, не са установени приходи и разходи от търговска и стопанска дейност, не са представени доказателства за основната дейност

и обекти, в които се упражнява същата, няма доказателства за реално извършвана трудова дейност от наетите по трудов договор лица, за която същите да подлежат на осигуряване по реда на КСО.

Относно дружеството „Касио Ресурс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е установено, че същото е регистрирано на 09.07.2020г. с размер на капитала 5,00 лв., с управител и едноличен собственик М. Я. М. и седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]. Дружеството няма обявени годишни финансови отчети в Търговски регистър.

Съгласно предоставената информация и данни от ТД на НАП С. - град с писмо вх. № 1042-21-16#66/06.07.2021г., дружеството няма регистрирани фискални устройства и декларирани търговски обекти; от страна на дружеството има подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2020г. с отразени приходи в размер на 0 лв., отразени разходи в размер на 199 040 лв. и отразен отрицателен финансов резултат в размер на 199 040 лв.; установени са данъчно-осигурителни задължения в големи размери, както и че данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП на управителя на дружеството.

От контролните органи на ТП на НОИ - С. град са изпратени до седалището на дружеството задължителни предписания за представяне на изискуемите документи за извършване на проверката.

На дружеството е извършена проверка от контролните органи на ТД на НАП-С., приключила с протокол № П-22220522001719-073-001/28.07.2022г. По време на проверката по безспорен начин е установено, че „Касио Ресурс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] не е извършвало търговска дейност през отчетните 2020г. и 2021г. Съгласно констатациите в протокола, след извършен в хода на проверката анализ се налага извода, че сключените трудови договори с лицата са само и единствено с цел да се черпят осигурителни права, посредством фиктивно сключени договори, както и генериране на големи разходи, без наличие на приходи от извършвана дейност.

В хода на извършваните проверки, на основание чл. 44 - 46 от КСО във вр. с чл. 108, ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваните дружества за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения с цел изясняване на фактическата обстановка относно упражняваната от тях трудова дейност в „Амолфи Интер“ ЕООД и „Касио Ресурс“ ЕООД.

Изпратени са задължителни предписания № ЗД-1-21-00941926/23.06.2021г. до оспорващата Т. В. Т. за предоставяне на трудово-правни документи и сведения с цел изясняване на трудовата й заетост в „Амолфи Интер“ ЕООД и „Касио Ресурс“ ЕООД, получени на 05.07.2021г. от упълномощено лице Р. Т. (свекърва). От страна на Т. Т. не е осъществен контакт с контролните органи на ТП на НОИ-С. град и не са представени изисканите документи, което органът е счел за отказ от запознаване с административното производство и отказ от изясняване на фактите и обстоятелствата относно трудовата й заетост в дружествата.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверките факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01162752/12.07.2022г. за извършената проверка на дружеството „Амолфи Интер“ ЕООД и Констативен протокол № КВ-5-21-01184095/22.08.2022г. за извършената проверка на дружеството „Касио Ресурс“ ЕООД, издадени от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, и предвид установената липса на

доказателства за извършвана стопанска дейност от дружествата, съответно на доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица, е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка. Издадените от контролния орган на НОИ в кръга на компетентността му констативни протоколи, се ползват с материална доказателствена сила.

С оглед резултатите от извършените проверки, от контролните органи на ТП на НОИ С.-град са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01162757/02.07.2022г. на „Амолфи Интер“ ЕООД за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица и периоди, вкл. за Т. В. Т. за периода от 24.01.2020г. до 31.08.2020г. На осигурителя „Касио Ресурс“ ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01184106/22.08.2022г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица и периоди, вкл. за Т. В. Т. за периода от 01.09.2020г. до 09.03.2021г.

Предвид обстоятелството, че издадените и влезли в сила задължителни предписания не са изпълнени в срок от дружествата „Амолфи Интер“ ЕООД и „Касио Ресурс“ ЕООД, на основание чл. 4. ал. 10 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от името на дружествата за указаните в предписанията периоди и лица, вкл. за жалбоподателката Т. В. Т. са заличени служебно съобразно нормативно установения ред чрез подаване на декларация образец № 1.

Предвид заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „Амолфи Интер“ ЕООД и „Касио Ресурс“ ЕООД за Т. В. Т. и наличието на нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които имат значение за определяне правото и размера на паричното класификация на информацията обезщетение, е издадено оспореното разпореждане № РВ-3-21-01284130/20.01.2023г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО, с което е разпоредено на жалбоподателката да възстанови на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените парични обезщетения за периода от 23.04.2020г. до 06.09.2022г. в общ размер 6881,09 лв.

След оспорването му от страна на Т. В. Т. същото е потвърдено с Решение № 1040-21-271/28.04.2023г. на Директора на ТП на НОИ С. - град.

В хода на производството пред настоящата инстанция са приети всички доказателства, приложени към жалбата, както и представената от ответника административна преписка. В съдебното производство е изискана информация от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ относно това дали са извършвани проверки и кога на дружествата „Амолфи Интер“ ЕООД, „Касио Ресурс“ ЕООД и „Тренд 07“ ЕООД по искане на ТД на НОИ – С., като по делото е постъпил отговор с изх. № 23095054 от 15.11.2023 г. Постъпила е и информация от ТД на НАП-С. за данните, с които разполага за осигурителите „Амолфи Интер“ ЕООД, „Касио Ресурс“ ЕООД спрямо Т. Т..

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-271/28.04.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град. Същото е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им.

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С.. Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпорежданията са издадени от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С., който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО. Предвид изложеното, неоснователни са възраженията, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са издадени от некомпетентен орган.

Разпореждането е обжалвано по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Спорът между страните касае обстоятелството дали са налице законовите предпоставки, съдържащи се в нормата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, за възстановяване на полученото от жалбоподателката парично обезщетение за временна неработоспособност, изплатено му във връзка с издадените болнични листа и съответно дали правилно е ангажирана отговорността и с оглед фактическите установявания на административния орган т. е. дали реално е упражнявала е трудова дейност в дружествата „Амолфи Интер“ ЕООД и „Касио Ресурс“ ЕООД, с оглед правото и да получи парично обезщетение в резултат на временна неработоспособност.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, а именно: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно чл. 40 ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 1 и чл. 49, ал. 1 от КСО дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване се изчислява в размер 80 на сто, а за временна неработоспособност поради трудова злополука или професионална болест - в размер 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху които са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица - внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 18 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на неработоспособността. Дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване не може да надвишава среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред определени с акт на Министерския съвет. (чл. 54к. от КСО).

Оспореното разпореждане е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за Т. В. Т. от „Амолфи Интер“ ЕООД по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м.01.2020г. до м.08.2020г. и за периода от м.09.2020г. до м.03.2021г. от „Касио Ресурс“ ЕООД, и установяване, че Т. В. Т. не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО. На основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено оспореното разпореждане за възстановяване на неоснователно полученото парично обезщетение за периода от 23.04.2020г. до 06.09.2022г. в общ размер 6881,09 лв. При изчисляването и изплащането на паричното обезщетение по болничните листове, представени от дружеството „Тренд 07“ ЕООД в дохода, от който е определено паричното обезщетение правилно от органа е включен осигурителен доход, подаден по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез дружествата „Амолфи Интер“ ЕООД и „Касио Ресурс“ ЕООД.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до

прекратяването ѝ.

Легална дефиниция за понятието „осигурено лице” е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016г. по а. д. № 3171/2015г. на ВАС, решение № 211/2016г. по а. д. № 3681/2015г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017г. по а. д. № 14312/2015г. на ВАС, решение № 220/2014г. по а. д. № 12497/2013г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за „осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Предвид изложеното, наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на

самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019г./. В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от страна на жалбоподателката в дружествата „Амолфи Интер“ ЕООД и „Касио Ресурс“ ЕООД не може да бъде направен. Доказателства в подкрепа на твърденията, че дружествата са осъществявали реално търговска дейност, както и че Т. Т. е осъществявала трудова дейност в полза на тези конкретни дружества липсват.

Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са оборени. Изводите на органа са мотивирани с конкретни писмени доказателства, част от административната преписка, поради което обосновано е прието, че в конкретния случай жалбоподателката не е извършвала трудова дейност, за която да бъдат дължими и внесени осигурителни вноски. С оглед на това и посоченото по-горе по отношение на осигурителните правоотношения, сочи, че извода на органа, че Т. В. Т. не е притежавала качеството осигурено лице е правилен и законосъобразен. В тази връзка неоснователно получените плащания следва да бъдат възстановени, поради което правилно директорът на ТП на НОИ е потвърдил процесното разпореждане.

Във връзка с твърдяното в жалбата, че работникът не следва да търпи негативни последици от невнасянето от страна на работодателя на осигурителни вноски, след като е полагал труд, следва да се посочи, че последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона правомощия. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и

само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателката не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да я уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства.

Следва да се отбележи, че независимо, че не са страна в контролното производство, в хода на извършваните проверки, на основание чл. 44 - 46 от КСО във вр. с чл. 108, ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваните дружества за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, включително и до жалбоподателката, са изпратени задължителни предписания за предоставяне на сведения и пояснения за изясняване на фактичката обстановка относно упражняваната от тях трудова дейност в „Амолфи Интер“ ЕООД и „Касио Ресурс“ ЕООД. Изпратените до Т. Т. задължителни предписания № ЗД-1-21 -00941926/23.06.2021г. за предоставяне на трудовоправни документи и сведения с цел изясняване на трудовата ѝ заетост в дружествата са изпратени чрез лицензиран пощенски оператор и са получени на 05.07.2021г. от упълномощено лице, но Т. Т. не е установила контакт с контролните органи. В тази връзка, неоснователни са изложените в жалбата твърдения, че в хода на проверките не ѝ е изискано предоставянето на информация.

По изложените съображения съдът намира, че Решение № 1040-21-271/28.04.2023г. на директора на ТП на НОИ С. – град, е законосъобразно, постановено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 55-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. В. Т. срещу Решение № 1040-21-271/28.04.2023г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012-21-377/06.11.2023г. от Т. В. Т. срещу

Разпореждане № РВ-3-21-01284130 от 20.01.2023 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, като неоснователна.

ОСЪЖДА Т. В. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С. - град по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: